

РЕШЕНИЕ

№ 634

гр. София, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО V ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вера Чочкова

Членове: Вилислава Янч. А.
Тони Гетов

при участието на секретаря Пенка Анг. Цанкова
в присъствието на прокурора Л. Анг. К.
като разглежда докладваното от Вера Чочкова Въззивно частно наказателно дело № 20221100603132 по описа за 2022 година

С определение от 13.07.2022г.постановено по н. ч. д. №3209/2022 год. Софийски районен съд, НК, 115 с – в е извършил групиране на наказания по предходни осъждания на осъдения И. А. А..

Против определението е постъпила жалба от осъдения, в който се излагат доводи за необоснованост и незаконосъобразност на съдебният акт.Посочва се,от една страна,че първия съд е извършил кумулация,без да обоснове решаващите си изводи,а от друга ,че не е приложил най-благоприятния закон за осъденото лице.Прави се искане,то да бъде отменено.

В съдебно заседание,защитникът на осъдения поддържа жалбата и изложените в нея доводи.

Представителят на СГП ,счита ,че жалбата е неоснователна.

Осъденият А.,редовно призован не се явява.

Въззивния съд, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и като провери изцяло правилността на обжалвания съдебен акт , намира за установено следното:

За да постанови обжалваното определение, районният съд е събрал по предвидения в НПК ред писмени доказателства,касаещи съдебното минало на осъдения,въз основа на които се установява ,че А. е осъждан многократно-общо 16 пъти,както правно значение за настоящото производство имат осъжданията:

1.по похд № 17207/20г. на СРС за деяние от 18.09.2020г.за което е наложено

наказание лишаване от свобода за срок от четири години, в сила от 23.02.2022г.

2. по нощд № 17546/21г. на СРС за деяние от 29.05.2021г.-01.06.2021г. за което е наложено наказание лишаване от свобода за срок от осем месеца, в сила от 17.12.2021г.

След сравняване на времето на извършване на престъпните деяния с датите на влизане в сила на съдебните актове се установява, че посочените две осъждания са в условията на съвкупност по смисъл на чл.25 ал.1 от НК, тъй като деянията са извършени от осъдения, преди да има влязла в сила присъда за всяко от тях.

Предходните осъждания на осъдения, извън тези по които е изтекла абсолютната давност, поради което е безпредметно да бъдат обсъждани/ са тези по нощд № 19195/17г. на СРС и 17129/19г. по описа на СРС, с които на А. е наложено наказание пробация. Същите са групирани с протоколно определение на СРС от 12.08.2020г., а с оглед факта, че не попадат в хипотезата на чл.25 от НК с нито едно от двете последващи осъждания, нямат значение за процесното групиране.

От гореизложеното се налага извода, че най-благоприятният за осъдения вариант е кумулация на наказанията по двете последни осъждания, с които на А. е наложено наказание лишаване от свобода - в размер на по-тежкото наказание, което е лишаване от свобода за срок от четири години. От формираната съвкупност следва да се приспадне срока на изтърпяното наказание лишаване от свобода по двете осъждания и предварителното задържане. С оглед съдимостта на осъдения А. определеното общо наказание лишаване от свобода следва да бъде изтърпяно при първоначален общ режим.

До гореизложените изводи е достигнала и първата съдебна инстанция, поради което липсват основания постановения от нея съдебен акт да бъде ревизиран.

Безспорно, в съответствие със задължителната съдебна практика, въпросът за общото наказание, при съвкупност от престъпления винаги може да бъде пререшаван от съда, но само когато са налице основанията за това. В случая, липсват предпоставките на чл.25 от НК, тъй като предходните осъждания на А., № 19195/17г. на СРС и 17129/19г. по описа на СРС / са извън формираната съвкупност, а едновременно с това не се намират в условията на съвкупност по смисъла на чл.25 ал.1 от НК с нито едно от последващите осъждания на А., така че да бъде извършено ново групиране.

Не могат да бъдат споделени и възраженията в жалбата, касаещи необосноваността на първоинстанционния съдебен акт. Първият съд е изложил съображенията си защо счита, че нормата на чл.25 от НК следва да намери приложение само по отношение на последните две осъждания на А., което е напълно достатъчно за нуждите на конкретното производство.

С оглед изложеното и като не констатира неправилно приложение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и необоснованост, въззивният съд счита, че обжалваното определение следва да бъде потвърдено, поради което и на основание чл. 338 вр. чл. 334, ал.1 т. 6 от НПК Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от 13. 07. 2022 год., постановено по н. ч. д. № 3209/2022 год. на Софийски районен съд, НК, 115 с – в.,

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____